

de samme 1,500 Kr. og altsaa ikke fik Spor af Nytte af den Lønningsforhøjelse, som den øvrige Jernbanestat fik. Det har givet mig Anledning til at stille mit Ændringsforslag. I Betænkningen faar man jo ikke noget at vide om, hvorfor det højtærede Finansudvalg ikke gør nogen Indstilling. Naar Finansudvalget ikke gør nogen Indstilling, faar man kun ganske kategorisk at vide, at det ikke gør nogen Indstilling, og jeg forstaar nu ikke, hvorfor Udvalget ikke tager Hensyn til dette Andragende. Jeg kan gerne sige, at min væsentligste Grund til at stille mit Ændringsforslag netop er for at faa at vide, hvorfor man ikke tager Hensyn til Andragendet. Den Mand har jo udrettet sin Tjeneste godt i mange Aar. Han kom i Tjenesten allerede i 1866, da den fynske Bane kom i Drift, og han har tjent Statsbanerne siden, og til Bevis for, at han ogsaa har tjent tro og redeligt, kan jeg fremhæve, at han i sin Tid er bleven hædret med Dannebrogskorset, hvad han ikke vilde være bleven, hvis han ikke havde udført sin Tjeneste tro. Det er ogsaa et Bevis for, at han nyder Anseelse udenfor Etaten. Nok er det, jeg forstaar ikke, hvorfor der ikke er taget Hensyn til den paagældende. Hvis han ikke havde haft det Uheld ved Farveprøven, men endnu havde været Togfører, vilde han nu have haft en Løn af 2,400 Kr. Og selv om han beholdt det personlige Tillæg paa de 300 Kr., vilde han kun have haft 1,710 Kr., altsaa næsten 700 Kr. mindre, end hvis han ikke ganske uden egen Skyld havde haft det nævnte Uheld. Jeg har derfor tilladt mig at stille mit Ændringsforslag, og jeg venter nu at faa Oplysning om, hvorfor man ikke har taget Hensyn til Andragendet. Det vil deraf afhænge, om jeg vil fastholde mit Ændringsforslag eller ej. Jeg venter altsaa fra den ærede Ordfører eller maaske fra den højtærede Minister at faa Oplysninger om Sagen, inden jeg tager nogen endelig Beslutning om, hvorvidt jeg skal tage mit Ændringsforslag tilbage eller ej.

Poul Christensen: Under Nr. 2 udenfor Betænkningen har jeg tilladt mig at stille et Forslag om, at Andragendet i Betænkningen Nr. 43 henvises til Ministeren for offentlige Arbejder. Dette Andragende er, som det fremgaar af Betænkningen, fra en Enke, der har lidt et betydeligt Tab, mistet hele sin Formue ved at maatte sælge nogle Bygninger, som Manden før sin Død havde erhvervet til en

efter alles Mening alt for høj Pris. Hendes Mand var Vognmand og havde Kørselen ved den gamle Imprægneringsanstalt i Sorø. Da denne Anstalt blev flyttet op til Bystationen — i Parentes bemærket en udmærket forstandig og økonomisk Foranstaltning —, siger det sig selv, at han var færdig som Vognmand, idet man ikke længere havde Brug for ham ved den ny Anstalt. Han fik da den gamle Plads at rydde og fik den i Forpagtning paa meget billige Vilkaar. Samtidig købte han de gamle Bygninger, hvis Værdi ikke var ret stor, og gav en forholdsvis meget høj Pris derfor, idet han mente, at han ved en Omdannelse af dem kunde faa sig en Bolig, der ikke alene vilde være en god Bolig for ham og Familie, men ogsaa kunde være tilstrækkelig til Driften af det lille Landbrug, han havde dernede. Imidlertid døde han ret kort derefter, og Enken, som sad tilbage med en stor Børneflokk, maatte opgive det og realisere det hele. De havde betalt 1,700 Kr. for disse Bygninger. Hun forsøgte ad adskillige Veje at realisere dem til saa høj Pris som muligt. Først solgte hun underhaanden et Skur til 65 Kr., men maatte saa senere sælge det hele ved Auktion for 448 Kr. Det Tab, som hun havde ved at have ejet disse Bygninger i nogle faa Maaneder, blev saaledes 1,187 Kr., hvilket Beløb hun andrager om at faa erstattet. Jeg vil gerne anbefale dette Andragende. Det indrømmes fra alle Sider, ogsaa fra bygningskyndige, at den Pris, der blev betalt, var meget for høj, og hendes Andragende er anbefalet af den Embedsmand der nede, som er Bestyrer for Imprægneringsanstalten, og som havde ordnet Handelen. Jeg synes derfor, at der er nogen Rimelighed i at yde hende Erstatning. Det er alt, hvad hun ejer, nu da hun sidder ene tilbage med sine Børn efter Mandens Død. Jeg anbefaler derfor ærede Medlemmer at stemme for en Henviisning af dette Andragende til Ministeren for offentlige Arbejder.

Da jeg har faaet Ordet, vil jeg med det samme gøre en lille Bemærkning til den ærede Ordfører (Jens Busk). Hvis jeg ikke hørte forkert eller forstod ham rigtigt, udtalte han, at Jyderne vare Stifbørn eller noget i den Retning, idet de havde det gamle Jernbanemateriel derovre. Det er en Paastand, jeg før har hørt, men som efter min Mening er ganske grundløs. Naar det ærede Medlem rejser fra Jylland til København, er det meget muligt, at hanovre i Jylland maa benytte det gamle